

Dosarul nr. 2ra-1119/18

prima instanță: V. Gîrleanu

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, L. Pruteanu, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dziuba Vasilii, reprezentat de avocatul Staruș Denis, împotriva deciziei din 21 noiembrie 2017 și încheierii din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodorov Ilie împotriva lui Dziuba Vasilii cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei,

c o n s t a t ă :

La 15 decembrie 2016, Fiodorov Ilie a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dziuba Vasilii cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii Fiodorov Ilie a menționat că, la 27 mai 2016 a încheiat cu Dziuba Vasilii contractul de antrepriză, prin care ultimul s-a obligat să efectueze lucrările de reparație conform proiectului la apartamentul cu 2 odăi, situat pe str. XXXXX, costul serviciilor constituind suma de 60 000 de lei în conformitate cu pct. 3.3 al contractului.

Reclamantul menționează că i-a achitat lui Dziuba Vasile avans în mărime de 25 000 de lei și 5 000 de lei, fapt confirmat prin recipisele din 27 mai 2016 și 09 iunie 2016.

Susține, că Dziuba Vasilii nu și-a îndeplinit obligațiunile asumate prin contractul de antrepriză și anume, nu a efectuat lucrările în întregime precum și nu au fost efectuate calitativ.

La fel, relevă că conform pct. 1.1 al contractului de antrepriză, termenul de executare a lucrărilor a fost stabilit de 3 luni.

Astfel, la 26 septembrie 2016 în adresa lui Dziuba Vasilii a fost expediată notificarea de reziliere a contractului de antrepriză din motivul nerespectării prevederilor acestuia și cu solicitarea de restituire a avansului în sumă de 30 000 de lei în termen de 7 zile din ziua recepționării somației.

De asemenea, la 07 octombrie 2016 în adresa pârâtului a fost expediată somația repetată, însă Dziuba Vasilii nu a dat nici un răspuns solicitărilor adresate.

Relatează, că la 12 octombrie 2016 a fost efectuată expertiza tehnico-științifică în construcție a lucrărilor de reparație care au constituit obiectul contractului de antrepriză.

Conform concluziilor expertizei, s-a stabilit că lucrările de reparație-finisare nu au fost îndeplinite în volumul stabilit în contractul de antrepriză din 27 mai 2016, din 25 de lucrări de reparație stabilite în contract, au fost executate doar 5.

Totodată, au fost stabilite abateri grave a calității executării lucrărilor de reparații-finisare de la cerințele contractului și normativelor în vigoare, iar calitatea acestora nu asigură durata de exploatare eficientă a acestora până la data de efectuare a următoarei reparații curente, iar înlăturarea deficiențelor rezultate din executarea necalitativă a lucrărilor de către antreprenor necesită suportarea de către beneficiar a cheltuielilor adăugătoare, care conform calculelor constituie suma de 50 000 de lei.

Consideră că pârâtul urmează să achite penalitate în sumă de 6 360 de lei pentru perioada 29 septembrie – 12 decembrie 2016.

Reclamantul solicită rezilierea contractului de antrepriză din 27 mai 2016 încheiat cu Dziuba Vasiliu, încasarea de la Dziuba Vasiliu a avansului în sumă de 30 000 de lei, prejudiciului material în sumă de 50 000 de lei, încasarea penalității în sumă de 6 360 de lei, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, (vol. I, f.d.85-90), a fost admisă acțiunea, a fost reziliat contractul de antrepriză din 27 mai 2016 de efectuare a lucrărilor de reparație încheiat între Fiodorov Ilie și Dziuba Vasiliu și s-a încasat de la Dziuba Vasiliu în beneficiul lui Fiodorov Ilie avansul în mărime de 30 000 de lei, prejudiciul material în mărime de 50 000 de lei, penalitatea în sumă de 6 360 de lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 500 de lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 2 591 de lei, înmânarea actelor de către executorul judecătoresc în mărime de 1 000 de lei și cheltuieli pentru CRIS "Registru" în sumă de 120 de lei.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, (vol. I, f.d. 128), a fost respins demersul reprezentantului lui Dziuba Vasiliu, avocatul Staruș Denis privind numirea expertizei judiciare tehnice în construcții.

Prin decizia din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, (vol. I, f.d. 131-139), a fost admis apelul declarat de reprezentantul lui Dziuba Vasiliu, avocatul Staruș Denis, a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 22 mai 2017, în partea încasării prejudiciului material, a penalității și a cheltuielilor de judecată cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Fiodorov Ilie împotriva lui Dziuba Vasiliu cu privire la încasarea prejudiciului material și a penalității a fost respinsă și micșorată proporțional pretențiilor admise, suma încasată de la Dziuba Vasiliu în beneficiul lui Fiodorov Ilie cu titlu de cheltuieli de asistență juridică de la 5 500 de lei până la 3 000 de lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. De asemenea, s-au încasat de la Dziuba Vasiliu în beneficiul lui Fiodorov Ilie cheltuielile de asistență juridică în instanța de apel în mărime de 1 000 de lei.

În susținerea poziției, instanța de apel a constatat că, Dziuba Vasiliu nu a îndeplinit obligațiile prevăzute de contractul de antrepriză și anume pct. 4.2. și deci prima instanță întemeiat a concluzionat referitor la rezilierea contractului de antrepriză, pe motiv că pârâtul nu a îndeplinit obligațiunile contractuale.

De asemenea, instanța de apel a reținut că la caz nu se regăsesc temeiuri referitor la nulitatea contractului de antrepriză, iar faptul că apelantul nu este înregistrat ca antreprenor nu constituie temei de nulitate în sensul legii.

Mai mult ca atît, instanța de apel a concluzionat că însăși apelantul în cererea de apel motivată a solicitat menținerea hotărârii primei instanțe în partea rezilierii contractului de antrepriză.

În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică, instanța de apel a dispus micșorarea acestora de la 5 500 de lei pînă la 3 000 de lei în legătură cu micșorarea cuantumului pretențiilor admise.

La 28 februarie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Dziuba Vasilii, reprezentat de avocatul Staruș Denis, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, prin care a fost respins demersul reprezentantului lui Dziuba Vasilii, avocatul Staruș Denis privind numirea expertizei judiciare tehnice în construcții și împotriva deciziei instanței de apel.

Recurentul solicită admiterea recursului și casarea încheierii contestate și casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respins capătul de cerere în partea ce ține de încasarea avansului în sumă de 30 000 de lei, micșorarea sumelor cu titlu de cheltuieli de judecată de la 2 591 de lei pînă la 100 de lei, cheltuielile de asistență juridică în prima instanță de la 3 000 de lei pînă la 1500 de lei și de la 1 000 de lei pînă la 500 de lei cheltuielile de asistență juridică în instanța de apel (vol.I, f.d. 142-145).

În motivarea recursului invocă faptul că instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La caz, opinează că instanța de apel a dispus rezilierea contractului de antrepriză din cauza viciilor, fără ca intimatul să acorde termen lui Dziuba Vasilii pentru remedierea viciilor invocate.

Astfel menționează că instanțele de judecată urmau să dispună rezilierea contractului conform prevederilor art. 942 Cod civil.

Prin urmare susține că instanțele judecătorești nu au aplicat prevederile ce reglementează procedura remedierii viciilor și procedura înaintării reclamațiilor legate de vicii în coroborare cu normele ce reglementează rezilierea contractului.

Succesiv, relevă că instanța nu a aplicat prevederile art. 962 alin. (1) Cod civil, care prevede că clientul poate, în urma expirării fără rezultat a termenului stabilit de el pentru remediere, să remedieze el însuși viciul și să ceară compensarea cheltuielilor necesare dacă antreprenorul nu refuză remedierea din cauza costurilor disproporționate.

La fel recurentul invocă dezacordul cu actul de constatare tehnico-științifică din 12 octombrie 2016, prin care s-a constatat că lucrările de reconstrucție efectuate au vicii materiale și sunt efectuate cu încălcarea normelor în construcții.

Totodată, reiterează că deși apelantul a achitat taxa de stat la depunerea apelului, instanța de apel nu a încasat această sumă din contul intimatului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată, că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

În această ordine de idei, Colegiul constată că, instanța de apel a elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii și a aplicat elocvent normele dreptului material pertinente pricinii.

Completul de admisibilitate conchide că, ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995).

Curtea Europeană a precizat că, dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține, că recursul declarat nu este bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă, că recurentul a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67).

Cu referire la contestarea cu recurs a încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, prin care a fost respins demersul reprezentantului lui Dziuba Vasiliu, avocatul Staruș Denis privind numirea expertizei judiciare tehnice în construcții, completul menționează următoarele.

În conformitate cu art. 429 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Astfel, se reține că potrivit normei de drept citate supra, încheierea prin care instanța s-a pronunțat asupra demersului privind numirea expertizei este susceptibilă de a fi atacată doar odată cu fondul deciziei, pe când, la caz, recursul declarat de către reprezentantul lui Dziuba Vasiliu, avocatul Staruș Denis împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, se declară inadmisibil, respectiv Completul, verificând legalitatea încheierii din 21 noiembrie 2017, constată că întemeiat a fost respins demersul reprezentantului lui Dziuba Vasiliu, avocatul Staruș Denis privind numirea expertizei judiciare tehnice în construcții.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele

invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dziuba Vasilii, reprezentat de avocatul Staruș Denis, împotriva deciziei din 21 noiembrie 2017 și încheierii din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodorov Ilie împotriva lui Dziuba Vasilii cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan